



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 45/11
Люксембург, 12 май 2011 г.

Решение по дело C-391/09
Malgožata Runevič-Vardyn и Łukasz Paweł Wardyn/Vilniaus miesto
savivaldybės administracija и др.

Съдът се произнася по изписването на личните и фамилните имена на граждани на Съюза в актовете за гражданско състояние на държава членка

Правото на Съюза допуска отказ за изменение на личните и фамилните имена, фигуриращи в актовете за гражданско състояние, при условие че подобен отказ не е от естество да породи сериозни неудобства за заинтересуваните лица

Г-жа Malgožata Runevič-Vardyn, родена през 1977 г. във Вилнюс, е литовска гражданка. Тя се числи към полското малцинство в Литва. Тя заявява, че родителите ѝ са ѝ дали полското лично име „Małgorzata“ и фамилното име на баща ѝ, „Runiewicz“. Според нея удостоверението ѝ за раждане от 1977 г. е написано на кирилица и едва издаденото през 2003 г. показва, че личното и фамилното име са вписани във вида им на литовски език, а именно „Malgožata Runevič“. Същото лично и фамилно име фигурират и в нейния литовски паспорт, издаден през 2002 г.

През 2007 г., след като известно време живее и работи в Полша, тя се омъжва във Вилнюс за полския гражданин г-н Łukasz Paweł Wardyn. В удостоверението за брак, издадено от службата по гражданско състояние във Вилнюс, „Łukasz Paweł Wardyn“ е изписано във вида „Lukasz Paweł Wardyn“ – литовските правила за писане са използвани без диакритично изменение. Фамилното име на съпругата фигурира във вида „Malgožata Runevič-Vardyn“ – използвани са само литовски букви, сред които не фигурира буквата „W“, и диакритични знаци, включително за добавянето на фамилното име на съпруга ѝ към нейното. Понастоящем съпрузите пребивават със сина си в Белгия.

През 2007 г. г-жа Malgožata Runevič-Vardyn подава в службата по гражданско състояние на Вилнюс молба нейното лично и фамилно име, фигуриращи в удостоверението ѝ за раждане, да бъдат променени на „Małgorzata Runiewicz“, и нейното лично и фамилно име, фигуриращи в удостоверението ѝ за брак, да бъдат променени на „Małgorzata Runiewicz Wardyn“. Тъй като тази молба е отхвърлена, съпрузите подават жалба пред Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (Първи окръжен съд на град Вилнюс, Литва). Тази юрисдикция отправя запитване до Съда дали правото на Съюза допуска правна уредба на държава членка, предписваща личните и фамилните имена на физическите лица да се изписват в актовете за гражданско състояние на тази държава само във вид, който спазва правилата за писане, характерни за официалния национален език.

Съдът подчертава най-напред, че Директива 2000/43/ЕО¹ относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход не се прилага към положението на съпрузите Wardyn, защото нейното приложно поле не включва национална правна уредба относно изписването на личните и фамилните имена в актовете за гражданско състояние. В това отношение, макар да е вярно, че Директивата споменава по общ начин достъпа до и доставката на стоки и услуги, които са на разположение на обществеността, не би могло да се приеме, че подобна национална правна уредба попада в обхвата на понятието за „услуга“ по смисъла на Директивата.

¹ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, глава 20, том 1, стр. 19).

По-нататък, що се отнася до разпоредбите от Договора относно гражданството на Съюза, Съдът припомня че, макар съгласно действащото право на Съюза правилата, уреждащи изписването в актовете за гражданско състояние на личното и фамилното име на лицата да са от компетентността на държавите членки, последните все пак трябва при упражняване на тази компетентност да спазват правото на Съюза и особено разпоредбите на Договора относно свободата, призната на всеки гражданин на Съюза, да се движи и да пребивава на територията на държавите членки.

Съдът отбелязва, че личното и фамилното име на едно лице е конститутивен елемент на неговата самоличност и личен живот, чиято защита е предвидена в член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Съдът се произнася по искането на г-жа Malgožata Runevič-Vardyn да измени своето лично име и своето моминско фамилно име в литовските си удостоверения за раждане и за брак. Така, когато гражданин на Съюза се премества в друга държава членка и се жени впоследствие за гражданин на тази друга държава, фактът, че неговите фамилно и лично име, както са носени преди брака му, могат да бъдат изменени и изписани в актовете за гражданско състояние на държавата членка по произход на същия само с буквите на езика на тази държава членка, не би могъл да съставлява по-неблагоприятно третиране от това, от което той се ползва преди да е използвал свободата на движение на хора. Следователно, **липсата на подобно право не може да разубеди гражданина на Съюза да упражнява правата на движение, признати от Договора, и доколкото това е така, не съставлява ограничение.**

Що се отнася до искането на съпрузите за изменение на добавянето, в литовското удостоверение за брак, на фамилното име на г-н Wardyn към моминското фамилно име на съпругата му (а именно, „Wardyn“ вместо „Vardyn“), Съдът не изключва, че отказ за такова изменение би могъл да породи неудобства за заинтересуваните лица. **Такъв отказ обаче може да съставлява ограничение на признатите в Договора свободи само ако е от естество да породи за заинтересуваните лица „сериозни неудобства“ от административен, професионален и частен характер.** Националната юрисдикция трябва да определи дали отказът за изменение на общото за съпрузите фамилно име е от естество да породи за заинтересуваните лица подобни неудобства. Ако случаят е такъв, става въпрос за ограничение на свободите, признати от Договора на всеки гражданин на Съюза. **Националната юрисдикция трябва да определи също така дали при тези обстоятелства подобен отказ зачита справедливо равновесие между наличните интереси, а именно, от една страна, правото на съпрузите на зачитане на правото им на личен и семеен живот, както и от друга страна, легитимната закрила от засегнатата държава членка на нейния официален национален език и на нейните традиции.** Съдът приема в конкретния случай, че **несъразмерният характер на отхвърлянето на исканията за изменение, направени от съпрузите, би могъл евентуално да произтича от факта, че службата по гражданско състояние на Вилнюс е изписала това име, що се отнася до г-н Wardyn, в същото удостоверение, спазвайки разглежданите полски правила за писане.**

Що се отнася до искането на г-н Wardyn, целящо неговите лични имена да бъдат изписани в литовското удостоверение за брак във вид, който спазва полските правила за писане, а именно „Łukasz Paweł“ (а не „Lukasz Paweł“), Съдът отбелязва, че разликата между литовското и полското отбелязване се състои в пропускането на диакритичните знаци, които не се използват на литовски език. Съдът посочва в това отношение, че в множество действия в ежедневието диакритичните знаци често се пропускат поради технически причини (свързани по-конкретно с обективните ограничения, присъщи на някои информатизирани системи). Освен това за лице, което не владее чужд език, значението на диакритичните знаци често е непознато. Следователно няма особена вероятност пропускането на такива знаци само по себе си да доведе за засегнатото лице до реални и сериозни неудобства от естество да породи съмнения относно самоличността, както и относно автентичността на документите, които то представя. В резултат на това

Съдът констатира, че **отказ да се измени удостоверението за брак на гражданин на Съюза, гражданин на друга държава членка**, с цел личните имена на този гражданин да бъдат изписани в удостоверението с диакритични знаци, както са били изписани в актовете за гражданско състояние, издадени от неговата държава членка по произход и във вид, който спазва правилата за писане на официалния национален език на последната държава, **не съставлява ограничение на свободите, признати в Договора на всеки гражданин на Съюза.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106